

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

XXII. De prudentia quam Confessarij in hac re iuxta Sanctorum doctrinam
adhibere debent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

primitiua Ecclesia, quando magna vigeat *Eccl. dogm*
 deuotio fidei Christianæ, statutū fuit, vt quo- *ca 53. & c*
 tidie fideles communicarent. Postmodum ve- *quotid. d. 2*
 rò diminuto fidei seruore, consultum est om-
 nibus diebus Dominicis esse communicandū.
 Hæc D. Thomæ verba sunt, quæ ex au-
 thoritate S. Augustini & Ecclesiæ Ca-
 tholicæ doctrina confirmat.

CAPVT XXII.

De prudentia quam Confessarij in hac re iux-
 ta Sanctorum doctrinam adhibere debent.

EX superiori Sanctorum Docto-
 rum instructione colligi potest,
 qua nunc prudentia Confessarij
 uti debeat, vt quempiam ad sacram
 Domini mēsam admittat, vel ab ea re-
 pellat. Qui Deo reuera seruire statue-
 runt, ijs licentia concedi potest, vt deci-
 moquinto aut octauo quoque die SS.
 Sacramentum percipiant. Quidam ta-
 men existimant, hanc octauo quouis
 die cōmunicandi licentiā, non nisi ho-
 minibus singulari virtutum decore or-
 natis concedendam esse: At ex S. Augu-
 stini sententia, cum Sacramenta fre-
 quenter visitantur; omnibus hæc cōsue-
 tudo permitti potest, qui seriò vitā re-
 uocare cœperūt, studiosè mortalia pec-
 cata fugiūt. Qui collectos sensus & nō
 distractos habent, & ex sanctiss. Sacra-

mentorū vſa notabilem (vti experētia docuit) in virtute progrefſū fecerūt, atq; in pietate ac vitæ integritate proficiunt; ijs concedi poteſt, vt bis quilibet ſeptimana communicent: Imò cū particularis aliqua neceſſitas, vel ſingularis deuotio, & viuifici panis deſiderium, in ijs qui ſingularē in virtutib⁹ progrefſum fecerunt, occurreret, non videtur nimium futurum; illis in vna ſeptimana vel longiore temporis ſpatio ſemel adhuc eundem licentiam facere. Nihilominus valdè expediens eſt, Cōfeſſarium hac in re diligenter attendere, nec tam pœnitentis conſolationē, quā æquitatem cauſæ conſiderare, quam ad hoc permittendum inuenit, prout ſequenti capite manifeſtè videbimus.

Qui frequenter communicare ceperunt, & tamen paruum in virtute progrefſum faciunt, nec (vti experētia videmus) ſeipſos vincunt, neq; par ratio poſtulat mortificant, nec deniq; ad altioreſ virtutis gradū, vitamq; meliorem aspirant, ſed negligētia ſua otioſi, tepidi, & parū deuoti ſunt; ijs aliquādo ſacram mēſam interdiceret oportet, vt hac ratione timere, humilitatem ſectari, & Communionem pluriſ facere & maiori conſciētiæ puritate ſeſe præpara-

parare. Hæc probatione & mortificatione maxime cum talibus vtēdam erit, q̄
 S. Communionē pro arbitrio suo, qua-
 si iure hoc eis deberetur, accedūt; si eis
 non conceditur, contristātur & cōque-
 runtur: nam arrogātia magna est, & si-
 gnū euidens, huiusmodi animas à vera
 humilitate, suę indignitatis cognitio-
 ne & reuerentia procul distare, qua ad
 hoc SS. Sacramentū accedere deberent.

Quāpropter nequaquā Confessarius
 formidare debet, se cum his omnibus S.
 Communionem aliquando inhibet, &
 utilitate quam referebant ob causas su-
 pradictas priuat, aliquod damnū infer-
 re. Nam sicut Dominus noster Ecclesiā
 suā Missæ sacrificij meritis priuare desi-
 derat, cum non permittit, vt quidā or-
 dinariē, pl⁹ quam semel quotidie cele-
 brent, ad decentē reuerēciam quæ huic
 sanctiss. mysterio debetur conseruandā:
 ita etiā vult vt huiusmodi hominibus,
 frequens Sacramēti vsus prohibeatur,
 vt in ipsis vel alijs illius reuerentia cō-
 seruetur. Quod si hæc probationem æ-
 quo animo ferre, se humiliare, & liben-
 ter obedire voluerint; nullum ipsis de-
 trimentum; sed emolumentum adfer-
 tur: Nam sicuti Doctores demonstrant,
 atq; experiētia docet, incrementum gra-
 tia,

Sup. c. 21.

Bonau in
 d. 12. a. 4.

Sto in 4. d. *q. 2. ar. 8.* *tiæ, quod diuinū hoc Sacramentum in*
animis operatur & producit, in illis ex-
iguū valdè est, qui cū culpabili tepo-
re, etiamsi in gratia Dei sint, mensam
cœlestem accedunt, cū tamen in eis,
qui debito modo dispositi ad eunt, ma-
ximum & admirabile sit. Itaq; ex hoc ti-
more & humilitate, quam ob eiusmodi
reprehensionē & mortificationem cō-
ciperent, ipsis vnica communio pluri-
bus vtilior esset Satis ergò est, hanc Sā-
ctorum doctrinam & opinionem esse,
vt religiosus & deuotus Confessarius
illam credat, & in praxin conuertat.

Breuil. p. 9. *S. Bonauentura mentionem faciens*
huius rei sic loquitur: Et ideo cōsiliū est
his qui se sentiunt minus mundos mente, vel
carne, vel etiam indeuotos, vt differant quo-
usq; parati ad esum veri agni, mundi, deuoti
& circumspecti accedant. De ijs autem S.
hic Doctor loquitur, qui licet benè cō-
fessi & in bono sint status, nihilominus
propter negligentiam suam tepidi & a-
xidi, nec à peccatis venialib⁹ puri & im-
munes, nec vti cōuenit, deuoti sunt: his
melius atque vtilius esse ait S. Commu-
nionem in diē alterum, aut plures dif-
ferre, donec melius se præparauerint.
Quantum ad obiectionē, quam contra
hoc aliqui facere possent, dicendo bo-
num

num esse à S. Communionem abstinere, propter eos, qui ob timorem & huius sanctissimi mysterij reuerentiam deterrentur; sed melius tamen ex amore, tãque immensi boni desiderio accedere: ad eam S. Doctor respondet dicens: *Ad In Fasc. c. hoc sancti responderunt utrumque affectum commendantes, &c. Festinauit siquidem Zachem, ut Dominum gaudens domum suam Luc. 19. susciperet. Centurio propria infirmitatis con- Matih. 8. scius, repulit eum dicens: Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum. Vnum tamen est quod omnibus generaliter tutum videtur, ut scilicet ex reuerentia timentes spem & desiderium non relinquamus, ut ex spe & fiducia non amittamus timorem & reuerentiam. Sed semper inter hæc utraque confidentes & timidi fluctuemus. Simpliciter tamen loquendo dubium non est, quin melior sit affectus amoris quàm timoris, sed quod est simpliciter melius, in casu est sæpè peius, & pluribus periculosius. Hæc S. Bonaventura, volens significare, ei qui debita cum puritate & deuotione ad sanctiss. Sacramentum suscipiendum paratus est, melius esse id facere, cum ab amore impellitur, quàm ob timorẽ relinquere: qui verò tali dispositione caret, suaque negligentia somnolentus & parum deuotus est, illum consultius ex sancta reuer-*

rentia S. Communionem in alterū diē
vel diutius differre posse, donec meli⁹
sit dispositus: nec tamen proprio suo
cerebro, sed ex Confessarij sui arbitrio
hoc faciet.

Quia verò obijcere quis posset, se hac
ratione utilitatis illius iacturam factu-
rum, quam ex frequēti Communione
percipere; his verbis occurrit. Quibus-
dam vtilius esse S. Cōmunionem diu-
tius differre, vt postea maiori cum re-
uerentia & pietate accedant: quia existi-
mo in vna sanctiss. Sacramenti Cōmu-
nionē cū bona dispositione factā, plu-
res quā ex crebra, fruct⁹ colligi, cum
quis negligenter ad hoc faciendum se
disponit.

CAPVT XXIII.

*Num hodie quibusdam quotidianus sacra
Eucharistiæ vsus concedi debeat.*

EX hac generali SS. doctrina pro-
posita, intelligi potest illum vir-
tutibus ornatum esse debere, cui
quotidiana Cōmunio permitti possit,
& Confessarios valdè errare, qui in hoc
minus facilè consentiūt. Præter supra-
dictas rationes, quibus nimirū dicitur,
eos, qui hoc priuilegio gaudere debēt,
magnam animæ puritatem & admira-
bilem caritatis feruorem adferre debe-
re,